

Δωρεάν (1000) απ. ΑΠΒ Β
ΓΙΩΡΓΟΣ Χ. ΧΙΟΝΙΔΗΣ
Κεντρική 2265 8
Τηλέφωνο: 22132 (0331)
και (του σπιτιού) 23476
591 00 ΒΕΡΓΙΑ

Ο Μ Ι Λ Ι Α
του κ. Γεωργίου Χ. Χιονίδη
Δικηγόρου - Ιστορικού

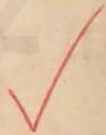
Το "Μακεδονικό Ζήτημα"
η Ιστορία
Γιουγκοσλάβων - Βουλγάρων
και τα ευρήματα της
Βεργίνας

94
στο
ΙΟ ΤΖΑΜΠΟΡΕΤΤΟ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΔΩΡΕΑ

Γιώργου Χ. Χιονίδη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθμός εισαγωγής 71430

Ημερίδα εισαγωγής 8-4-95

Ταξινόμικός αριθμός 938.94

Τ12Β
ΠΛ

Το "Μακεδονικό ζήτημα" η ιστορία των Γιουγκοσλάβων-Βουλγάρων και τα ευρήματα της Βεργίνας

Αγαπητοί φίλοι και καλές μου φίλες

Κατ' αρχήν ευχαριστώ τα Δ.Σ. των μορφωτικών- πολιτιστικών συλλόγων, γιατί επέλεξαν και εμέ- να ως εισηγητή στη σημερινή εκδήλωση και την επιλογή τους τούτη με τη γνωστοποίησαν με τον φίλο δάσκαλο κ. Γιάννη Ταυρίδη.

Πρέπει ύστερα να τονίσω το ευόλογο γεγονός ότι για πρώτη φορά- όσο ξέρω- πέντε πολιτιστικά σωματεία μας ένωσαν τις όποιες δυνάμεις και τις αγωνίες τους, με σκοπό να παίξουν κάποιο ρυθμιστικό ρόλο στην προσπάθεια της προστασίας, της προβολής και της αναδειξης της σημαντικής πολιτιστικής κληρονομιάς της Ημαθίας. Ετσι έχουμε πια την άτυπη Ομοσπονδία των μορφωτικών συλλόγων του Νομού μας στη ,νηπιακή ή εφηβική της μορφή, έστω και ως πυρήνα ενός ευρύτερου, μελλοντικού σχηματισμού, ο οποίος, ίσως, αποκτήσει και τον κατάλληλο νομικόν μανδύα, κατά το "τρώγοντας έρχεται και η όρεξη..."

Το δεδομένο πως οι σύλλογοι τούτοι, εδρεύουν στα αξιόλογα απ' αρχαιολογική άποψη χωριά, Βεργίνα και Κοπανό ή στην Περιφέρεια, δηλαδή στις συνοικίες της Βέροιας, φανερώνει, ότι ο βληματισμός κάποιων Ημαθιωτών άγγιξε και τα λαϊκότερα στρώματα του λαού, που δεν έχουν παραδοθεί, ολότελα και μονόπλευρα, στην αγκαλιά της καταναλωτικής κοινωνίας, η οποία άπλωσε πια τα πλάκωμά της σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του κόσμου, σε Δύση και σε Ανατολή και προκαλεί σοβαρές και αλυσιδωτές επιπτώσεις.

Ακόμα, χαιρείται το γεγονός τούτο ως επαιτητή ενέργεια, διότι χρειάζεται να αναστραφεί, το συντομότερο δυνατόν, η κακή νοοτροπία, σύμφωνη με την οποία όλα πρέπει να τα περιμένουμε, απ' το Κράτος, αναμένοντας τις τέτοιες ή αλλιώςπες πράξεις των εκπροσώπων του ή ανεχόμενοι την απραξία ή την αβελτηρία τους. Βέβαια, στην αθούσα τούτη, δεν κηρύσσεται σήμερα επανάσταση και ως πέρασαν, μόλις, τρεις τέσσαρες ημέρες απ' τον εορτασμό των 170 χρόνων απο την 25 Μαρτίου του '21. Οχι. Ανάσταση, πνευματική και πολιτιστική, επιθυμούμε. Είθε δε να γιορτάσουμε και την ανάσταση των πολιτών. Ναι η ανάσταση των πολιτών, των υπευθύνων και των ενεργών, χρειάζεται ιδιαίτερα στην εποχή μας, εποχή ιδεολογικών ανακατατάξεων, συζητήσεων και ανατροπών, τώρα που σημειώνεται ένα πρωτοφανές και εντυπωσιακό κύμα κοινωνικών, πολιτικών και πολιτικών ανακυκλώσεων και ανακυκλήσεων, όπως τις επεσήμανε, προφητικά για όλες τις εποχές, ο πάνσοφος και πανεπιστήμονας Μακεδόνας Αριστοτέλης, ο δάσκαλος του Μ. Αλεξάνδρου, στο Νυμφαίο που βρισκόταν κάπου μεταξύ της σημερινής Νάουσας και του Κοπανού.

Και έρχομαι τώρα στην εισήγησή μου, το περιεχόμενο της οποίας προσδιορίζεται απ' τον σκοπό της σημερινής εκδήλωσης, που γίνεται για να διατρανώσει την αναγκαιότητα να γίνει Μουσείο στην Βεργίνα, και να επιστραφούν τα ευρήματα των τάφων της στο τόπο, όπου υπήρχαν και βρέθηκαν.

Μου ζητήθηκε όμως να ασχοληθώ, ειδικότερα, με την Εθνική ωφέλεια, που θα προσπορίσει στον Ελληνισμό, η ίδρυση και η λειτουργία ενός καλλιμάρμαρου και εντελώς κατάλληλου (απ' την κάθε μια άποψη) μουσείου στην Βεργίνα, στα πλαίσια της αντιμετώπισης των πολλαπλών κινδύνων, οι οποίοι περιβάλλουν τον Βορειοελλαδικό χώρο μας και των πολλών εχθρών, οι οποίοι βυσσοδομούν εναντίον της Χώρας μας.

Και δεν εννοώ, μονάχα, το λεγόμενο "Μακεδο κό ζήτημα". Δυστυχώς δεν υπάρχει τούτο μόνο, αν και αρκετό, αυτό, για να προκαλεί μεγάλη ανησυχία και στην περιοχή μας.

Πραγματικά στον εθνικόν ορίζοντα υπάρχουν πολλά σύννεφα, και ο κίνδυνος να ξεσπάσει καταγίγλα ή και καταγίδες είναι δυστυχώς πραγματικότητας. Έχουν λοιπόν ανοίξει, "οι ασκοί του Αιό-

φοβίω, όμως, να γίνω πιο σαφής και συγκεκριμένος:

Τα Β όλη ανατελούν και πάλι αληθινή πυριτιδαποθήκη. Η Γιουγκοσλαβία, αντιμετώπιζει σοβαρότατο πρόβλημα εθνικού, εμφυλίου πολέμου και αυτοδιαλύσεως σε περισσότερα κράτη ή, τουλάχιστον, προσκολλησέως, προχωρήσεως και συνενώσεως τμήματος της στην Αυστρία και της αυτονομίας της Δημοκρατίας των Σκοπίων. Φαίνεται ότι η Ιστορία τελικά επαναλαμβάνεται ως τραγωδία, ή, έστω, ως κωμωδία, για να θυμηθούμε και τον Μαρξ.

Αλλάστε, μία Ομοσπονδιακή δημοκρατία της συνεχίζει να ταλανίζεται απ' τα διασπαστικά κινήματα των Αλβανοφώνων κατοίκων της, που καθόρθωσαν να θριαμβεύσουν στις Βουλευτικές εκλογές, άσχετα απο το γεγονός ότι οι επόμενες και δραματικές εξελίξεις που επακολούθησαν και τα πρωτοφανή κύματα φυγής των κατοίκων της ίδιας, της Αλβανίας, αποτέλεσαν ανασταλτικόν παράγοντα για την διασπαστική κίνηση της δραστήριας μειονότητας των Αλβανοφώνων της Γιουγκοσλαβίας.

Απο την άλλη μεριά, η Βουλγαρία, που θεωρούνταν άλλοτε το πιό οργανωμένο κράτος του κομμουνιστικού μπλοκ στα Βαλκάνια, αντιμετώπιζει κι αυτή πολύ σοβαρά προβλήματα, καθώς εμφανίζει την εικόνα χώρας επαλή, που βλέπει την πείνα ως άμεση και ορατή πραγματικότητα, ενώ είχε στο άμεσο πρόσφατο παρελθόν και έχει και σήμερα σοβαρά προβλήματα με τους Τουρκικούς καταγωγής γλώσσας και Θρησκείας Μουσουλμάνους και (σε μικρότερο βαθμό) με τους Έλληνες Σαρακατσάνους, που είναι εγκαταστημένοι εκεί. Η Ρουμανία "ψάχνεται", επίσης, καθώς, η αποτίνα-

ξη ενός απαίσου και προσωποπαγούς κάθε ώτος δεν έφερε τη αναμενόμενη άνοιξη της.

Η Αλβανία, αυτή "η χώρα των αετών", η οποία ήταν γνωστή μέχρι τελευταία, περισσότερο, για τον περίεργο, ορθόδοξο, κομμουνιστικό δογματισμό της, ενώ στα κατοπινά χρόνια αυξήθηκε το ενδιαφέρον των ασχολούμενων με την παγκόσμια λογοτεχνία μετά μία σειρά αξιόλογων βιβλίων (κυρίως λογοτεχνικών), που έγραψε και κυκλοφόρησε ο σημαντικός όσο και αμφιλεγόμενος (για τη μέχρι τα πρόσφατα χρόνια στάση του απέναντι στο καθεστώς) σύγχρονος λογοτέχνης της Ισμαήλ Κανταρέ.

Σε αυτόν τον κυκεώνα και στον κυκλώνα της αστάθειας, εντάσσεται και αντιπαράσσεται η Ελλάδα, δηλαδή το μόνο Κράτος της Βαλκανικής το οποίο ανήκε ανέκαθεν στο μπλοκ των χωρών της Δύσεως και των αστικών καθεστώτων και τα τελευταία χρόνια στην ΕΟΚ.

Αυτό καθ' εαυτό το γεγονός τούτο, δεν θα είχε ιδιαίτερη σημασία, αν δεν συνέβαινε να επηρεάζεται το παρόν και το μέλλον της Χώρας μας απ' την τέτοια ή αλλιώςτική πορεία των προαναφερθεισών και σπαρασσόμενων χωρών.

Και το σπουδαιότερο, είναι ότι υπάρχουν πραγματικά, όπως και ότι δημιουργούνται τεχνητά ή αναζωπυρώνονται σκόπιμα, προβλήματα των χωρών τούτων σε σχέση με την Ελλάδα.

Μάλιστα, το περίεργο είναι ότι όλες τούτες οι χώρες, ενώ από την μία μεριά επιζητούν την, πολυποικιλία, βοήθεια του Κράτους μας, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα οικονομικά και πολιτιστικά προβλήματα του, (εξ' αιτίας της γειτονίας τους και του δεδομένου ότι η χώρα μας ανήκει στην ΕΟΚ της οποίας έχουν την ανάγκη και χρειάζονται τις καλές υπηρεσίες μας, ως Κράτους μέλους, ως γέφυρας και μεσολαβήτριας), συγχρόνως, απ' την άλλη, αντίθετη, πλευρά εποφθαλιούν την εθνική εδαφική ακεραιότητα μας, θέτοντας θέματα μειονοτήτων, ανυπαρκτων ή συνήθων, για όλες τις χώρες, ιδιαίτερα για όσες γειτονουσών.

Αυτή είναι η αντιφατική όσο και επικίνδυνη πραγματικότητα. Ας δούμε την κάθε μία περίπτωση χωριστά, με δωρική συντομία, όπως αρμόζει, άλλωστε, στην εθνολογική καταγωγή μας και επιβάλλει η ασυγκίνητη κλειψύδρα.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Αποτελεί τεχνητή ένωση εξ' ξεχωριστών εδαφικών διαμερισμάτων, τα οποία δεν ανήκαν πάντοτε στο ίδιο κράτος. Κάθε άλλο: Ούτε η Εθνολογική προέλευση ούτε η ιστορία αλλά μήτε και η κουλτούρα των λαών τούτων ήταν ποτέ, άλλως, κοινές, ενώ άλλωςτε, και οι γλώσσες ή οι διάλεκτοι τους διέφεραν εντυπωσιακά. Τέλος υπήρχαν και υφίστανται διαφορές και ως προς τις θρησκείες που κυριαρχούν.

Και το σπουδαιότερο, ο πληθυσμός των ιδιαίτερων λαϊκών δημοκρατιών της Γιουγκοσλαβίας, δεν είχε, έστω για μια χρονική στιγμή, ή δεν απέκτησε ποτέ άρρηκτη και ενιαία εθνική συνείδηση, εκτός αν ισχυρισθεί κανείς ότι συνέβη, πράγματι, τούτο όταν ο Τίτο συγκρούστηκε με τον Στάλιν και αυτονομήθηκε, οπότε δόθηκε η εντυπωσιακή κάποιες λαϊκής συσπείρωσης και δημιουργίας κοινής εθνικής συνειδήσεως. Η σχέση, π.χ., μεταξύ των Σέρβων και των Κροατών ήταν ανέκαθεν γεμάτη μίσος και εχθρικό πάθος...

Πραγματικά, αν διαβάσει ο ενδιαφερόμενος την ιστορία των φύλων και φυλών που κατοικούν στη σημερινή Γιουγκοσλαβία, θα διαπιστώσει, αξιοσημείωτες και πολυποικίλες, διαφοροποιήσεις, ή και αντιθέσεις, που αναρούν τα απαραίτητα στοιχεία ενότητας της ως ενός λαού με κοινή εθνική συνείδηση.

Εξάλλου, οι πολλές γλώσσες ή και οι εντελώς διαφορετικοί διάλεκτοι καθιστούν δύσκολη, μέχρι και αδύνατη ακόμη, και την συνεννόηση μεταξύ των πολιτών-πολιτισμών, της μιας δημοκρατίας με τους Γιουγκοσλάβους της άλλης. Αρκεί να επισημειώσω ότι στη Δημοκρατία των Σκοπίων τμήμα δήθεν-Μακεδονίας το 20% των κατοίκων της έχουν ως κύρια και εθνική γλώσσα τους την Αλβανική, αν δε πιστέψουμε τον κ. Κάρολο Παπούλια, πρώην Υπουργό των Εξωτερικών της Χώρας μας, το ποσοστό τούτο πλησιάζει το 30%, όπως ισχυρίστηκε τούτος σε συνέντευξή του, που δημοσιεύθηκε στον "ΡΙζοσπάστη της Κυριακής", πριν κετό καρρό.

Ακόμα, είναι γνωστό, ότι στην περιοχή-επαρχία του (συνεχώς) ανήσυχου, Κοσσυφοπέδιου οι κάτοικοι είναι Αλβανόφωνα, σε ποσοστό 90%.

Και βέβαια αυτοί οι Αλβανόφωνοι, κάτοικοι της λεγόμενης "Μακεδονίας" της Γιουγκοσλαβίας, είναι και οι Μουσουλμάνοι στο θρησκείμα, στον κανόνα τουλάχιστον, ενώ οι Γιουγκοσλάβοι της Κροατίας και Σλοβενίας είναι καθολικοί.

Και όμως οι ανεγκέφαλοι προπαγανδιστές των Σκοπίων υποστηρίζουν ανερευθίστα ότι υπάρχει μειονότητα "Μακεδόνων" στη χώρα μας, επειδή ελάχιστοι Έλληνες, σε 3-4 περιοχές της, είναι διγλωσσοί μεν αλλά Ορθόδοξοι και με Ελληνική εθνική συνείδηση, εδώ και χιλιάδες χρόνια και προπαγανδίζουν για τη "Μακεδονία του Αιγαίου", για "Μακεδονικό" Έθνος και γλώσσα.

Και όλα τούτα, ενώ ξέρουν καλά ότι Μακεδόνες, ως λαός ενός ιδιαίτερου κράτους, υπήρξαν μια φορά και μόνο και συγκεκριμένα απ' τον 8ο μέχρι και τον 2ο αιώνα πριν να γεννηθεί ο Χριστός, όταν όλοι τούτοι, οι Σλάβοι-δηλαδή οι πρόγονοι τους- κατοικούσαν στην μακρινή αρχική κοιτίδα τους, στις οροσειρές των Καραβλάν.

Οι Νότιοι Σλάβοι (δηλαδή οι πρόγονοι των σημερινών Γιουγκοσλάβων, και των "ψευδοΜακεδόνων" της, όπως και των Βουλγάρων) εμφανίστηκαν στα Βαλκάνια για πρώτη φορά στις αρχές του 6ου αιώνα, ή έστω στα τέλη του 5ου αιώνα, αλλά μετά την γέννηση του Χριστού δηλαδή 13-14 αι-

ώνες μετά το Ελληνικό φύλο των Δωριέων Μακεδόνων.

Πως είναι δυνατόν, λοιπόν, να παραλληλίζονται και πολύ περισσότερο να συνταυτίζονται εθνικά και χρονικά οι νομάδες και γεωργοί σλαβικοί καταγωγής "ψευτομακεδόνες" των Σκοπίων, οι μισθοφόροι των Αβάρων, οι "Σκλαβηνοί" των Βυζαντινών με τους Ελληνες Μακεδόνες, οι οποίοι ανέδειξαν, τόσους αιώνες νωρίτερα, τους δύο σπουδαιότερους (σε παγκόσμια κλίμακα) εκπροσώπους του ανθρώπινου γένους; Ενώ τον προαναφερόμενο Αριστοτέλη, ο οποίος αποτελεί το άκρο άνω της τελειότητας και της μεγαλοσύνης του πνεύματος, και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που είναι ο απαράμιλλος και ακαταμάχητος στρατηλάτης, αν όχι και ο μεγαλύτερος εκπολιτιστής λαών.

Και λησμονούν ότι όταν στην Πέλλα ζούσε και δίδασκε τις τραγωδίες του ο θείκος Ευριπίδης, σπυροργούσε ο Αγάθων ή ζωγράφιζε ο περίφημος Ζεύξιος (γεγονός που σημαίνει ότι η Ελληνική γλώσσα, τα γράμματα και η τέχνη εύρισκαν στη Μακεδονία, κατάλληλο έδαφος για να αναπτυχθούν και διδαχθούν), οι πρόγονοί τους κυνηγούσαν ακόμα άγρια ζώα για να επιβιώσουν και καλλιεργούσαν, μονάχα χωράφια, (και όχι το πνεύμα, τα γράμματα και τις τέχνες), πολλά χιλιόμετρα μακριά απο τη σημερινή κατακία τους...

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Οι κάτοικοι της, έχουν ανάλογη προέλευση και ιστορία, όντας απόγονοι των Πρωτοβουλγάρων. Το αξιοσημείωτο είναι ότι ταυτα πρωτοδημιούργησαν και έθεσαν θέμα μειονότητας- δήμεν- Βουλγαρικής προέλευσης μερικών Ελλήνων και μίλησαν για μια ενιαία (Βουλγαρική) "Μακεδονία του Πιριν".

Είναι, πράγματι, γνωστά όσα συνέβησαν στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα, στην Τουρκοκρατούμενη, ακόμα, Μακεδονία, ιδιαίτερα στα πλαίσια του Μακεδονικού Αγώνα, οπότε ο Ελληνισμός αντιμετώπισε (και) την εγκληματική δραστηριότητα των Βουλγάρων και βουλγαριζόντων κομιτατζήδων. Τότε έγινε και η ψευτοεπανάσταση του Ηλνεντ (Προφήτη Ηλία), στα 1903.

Τη σκυτάλη της θεωρίας (περί- δήμεν- Σλαβικής μειονότητας στην Ελλάδα πήραν) πολύ αργότερα, οι Γιουγκοσλάβοι, με πρώτη εκκίνηση την εκλογή, του Τίτο, ως Γ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος, το 1937, και με κατοπινό στάδιο το 1943, οπότε ο στρατηγός τους Τέμπο προώθησε κα υλοποίησε την προσπάθεια δημιουργίας στρατιωτικών σωμάτων, που ονομάστηκαν "1η Μακεδονική Ταξιαρχία του Τίτο", και "2η Μακεδονική Ταξιαρχία", ενώ η επίσημη ανακήρυξη, της ονομασθείσας "Λαϊκής Δημοκρατίας της Μακεδονίας", έγινε την επόμενη χρονιά, τον Αύγουστο του 1944.

Ξεχνούν, όμως, οι Βούλγαροι ότι όταν θέλησαν να εκπολιτιστούν, ο ηγεμόνας τους στράφηκε προς τον Βυζαντινό (Ελληνα) Αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ' και ζήτησε την αποστολή Ελλήνων ιεραποστόλων.

Εται άρχισε το έργο των δύο αδελφών, των, Θεσσαλονικέων, Μεθοδίου και Κυρίλλου, τους οποίους αγιοποίησαν κατόπιν οι ίδιοι, σε αναγνώριση του σημαντικού θρησκευτικού και εκπολιτιστικού έργου των δύο Ελλήνων της Θεσσαλονίκης.

Θα ρωτήσετε, όμως πως συμβαίνει, τότε να υποστηρίζονται σοβαρό τόσο εξώφθαλμα αστήρικτες απόψεις απ' τους Γιουγκοσλάβους αλλά και απ' τους Βούλγαρους πάλι, τελευταία;

Ας δούμε πως αναζητείται ο πυρήνας της ανιστόρητης θεωρίας τους:

Η Μακεδονία στα αρχαία χρόνια, κυρίως του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου, εκτεινόταν, σε ευρύτερο εδαφικό χώρο, σε σχέση με την έκταση της Μακεδονίας της σημερινής Ελλάδας.

Όταν οι Τούρκοι κατέλαβαν όλη, σχεδόν, τη Βαλκανική, η χώρα τούτη (που νωρίτερα υποδουλώθηκε στην Ρωμιαϊκή Αυτοκρατορία, και στην συνέχεια αποτέλεσε τμήμα του λεγόμενου "Ιλνυρικού" της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας) συγχωνεύθηκε, στην απέραντη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Επ'ε την εξασθένιση τούτης και στις αρχές του 20ου αιώνα με τους εθ κοαπελευθερωτικούς αγώνες, και τους πολέμους ύστερα, των σκλαβωμένων χωρών της Βαλκανικής προέκυψε, γιά πρώτη φορά, το ονομασθέν "Μακεδονικό ζήτημα", στα πλαίσια του (ευρύτερου και γνωστού) "Ανατολικού ζητήματος", δηλαδή το πρόβλημα της τύχης των εδαφών της "καταρρέουσας" Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Μετά τους Βαλκανικούς πολέμους αποφασίσθηκε η τύχη και η διανομή του χώρου της Μακεδονίας, η οποία στα αρχαία χρόνια, όπως είδαμε, ανήκε στο Ελληνικό δωρικό φύλο και κράτος των Μακεδόνων.

Τελικά, με τη συνθήκη του Βουκουρεστίου (της 10/4/1913), μοιράστηκαν τα εδάφη (της αρχαίας Μακεδονίας) στα τρία και το 51% δόθηκε στην Ελλάδα, το 39% στη Σερβία και το υπόλοιπο (10%) στη Βουλγαρία.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο 39% της Μακεδονίας, που δόθηκε στη Σερβία, υπήρχαν και πολλοί Έλληνες, με ακραϊφή εθνική συνείδηση, (όπως π.χ. στο περίφημο Μοναστήρι, τα σημερινά Βιτώλια- Μπιτόλια), που αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην Ελλάδα, όπως, άλλωστε, συνέβη και με τους Έλληνες, οι οποίοι κατοικούσαν στο τμήμα, το οποίο κατακυρώθηκε στην Βουλγαρία.

Εξυπακούεται, βέβαια ότι αρκετοί έμειναν στον τόπο, όπου γεννήθηκαν, όπου και κατοκούν και σήμερα, δηλαδή στη σημερινή Γιουγκοσλαβία αλλά και στη Βουλγαρία, χωρίς να υποστηρίξει ποτέ η Ελλάδα ότι αποτελούν τούτοι μειονότητα, η οποία να της δίδει δικαιώματα αμφισβήτησεως της εδαφικής ακεραιότητας των δύο τούτων γειτονικών χωρών.

Όμως δεν συμβαίνει το ίδιο με την νοοτροπία, την συμπεριφορά και την πολιτική- προπαγάνδα της Γιουγκοσλαβίας, σε πρώτο βαθμό και της Βουλγαρίας σε δεύτερο πλάνο.

Όλα τούτα που προαναφέρθηκαν είναι αυταπόδεικτα και ιστορικά ατράνταχτα θεμελιωμένα.

Όμως, όπου η προπαγάνδα, οι σκοπιμότητες και οι παμφάνες διαθέσεις δεν έχουν μέτρο και δεν γνωρίζουν εμπόδια αξιοπρέπειας, σοβαρότητας και αλήθειας, μπορεί η συνεχής επανάληψη (κατά τη συνταγή του Χιτλερικού Γκαίμπελς) των προπαγανδιστών απ' την μία μεριά και η αδιαφορία της άλλης (Ελληνικής) πλευράς, ή, έστω, η υπερβολική εκτίμηση της στα ακλόνητα δεδομένα της ιστορικής επιστήμης να παραπλανήσουν τους ανημέρωτους αμαθείς ως προς την ιστορία των λαών της Βαλκανικής και αδιάφορους για την εξακρίβωση της αλήθειας ξένους, όταν μάλιστα χρησιμοποιείται αφειδώς και το "όπλον του χρυσίου", όπως έγραφε μητροπολίτης της τουρκοκρατούμενης ακόμα Βέροιας- Νάουσας προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, στα χρόνια του Μακεδονικού Αγώνα.

Αξίζει να επισημανθεί και εδώ ότι η τεχνητή, δήθεν- "Μακεδονική γλώσσα" διδάσκεται ήδη σε 16, τουλάχιστον, Πανεπιστήμια, του Εξωτερικού και βέβαια οι άσπονδοι "φίλοι" μας Τούρκοι ίδρυσαν έδρα διδασκαλίας της στο Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης.

Και ως απέδειξαν πολλοί επιστήμονες, ότι η γλώσσα που μιλούν (παράλληλα και συγχρόνως με την Ελληνική) οι ελάχιστοι διγλωσσοί Έλληνες δεν είναι παρά παραφθορά μιας αμφισβητούμενης προελεύσεως διαλέκτου της Βουλγαρικής (και όχι της Γιουγκοσλαβικής) γλώσσας, με πολλά μάλιστα στοιχεία- δάνεια απ' την Ελληνική γλώσσα (Εννοώ ιδιαίτερα την συμβολή του Κ.Ι. Τσιούλκα, στις αρχές του αιώνα μας). Η δε ονομασθείσα- δήθεν - "Μακεδονική γλώσσα", των Σκοπίων, είναι πλαστό εφευρημα, όπως απέδειξε πριν τρεις δεκαετίες και πλέον ο αειμνηστος και σοβαρός επιστήμονας, πανεπιστημιακός καθηγητής της γλωσσολογίας Νικόλαος Ανδρόνικης, αφού κορμό της αποτελεί η επεξεργασία ορισμένων στοιχείων της Βουλγαρικής ή "μειζοβουλγαρικής" γλώσσας και όχι, εν πάση περιπτώσει της Γιουγκοσλαβικής όπως ειπώθηκε ήδη.

Τέλος, δεν βρέθηκαν μνημεία και επιγραφές, ουτε άλλα κείμενα, τα οποία να γράφτηκαν σε αυτή την γλώσσα "φάντασμα" που ήρθε ουρανοκατέβηται, από τους αθέρους του άμετρου σωβινισμού και της πολιτικής σκοπιμότητας των αλληλοσπαραζόμενων Γιουγκοσλάβων, οι οποίοι ενώ κιάγεται το στήπι τους "περί άλλων τυρβάζουν, και οιμιλούν, όπως τα άμυαλα και τεμπέλικα τζίτζικια του γωστού μύθου του Αισώπου...

Εξάλλου στις ανασκαφές που γίνονται στην Γιουγκοσλαβία, και στην Βουλγαρία, βλέπουν το φως επιγραφές, μόναχα των αρχαίων Μακεδονικών χρόνων, γραμμένες στην Ελληνική γλώσσα...

Και όμως οι Γιουγκοσλάβοι δεν ολνγρουν. Αφού λοιπόν πλαστογράφησαν την ιστορία και την αλήθεια συγκρότησαν "μακεδονικές" ταξιαρχίες, κατοκεύασαν και την -δήθεν- Μακεδονική γλώσσα, ύστερα ίδρυσαν αυθαίρετα, και την "μακεδονική" εκκλησία, στα 1958, και στα 1967, ανεκήρυξαν τούτη σε αυτοκέφαλη.

Εμείς, όμως τί κανουμε;

Πόσο αξιοποίησαμε π.χ. τα καταπληκτικά και Ελληνοπρεπέστατα ευρήματα της Πέλλας, του Διου της Σίνδου και ιδιαίτερα της Βεργίνας;

Ειδικότερα, απο το 1977, όταν η αρχαιολογική σκαπάνη του καθηγητή Μανώλη Ανδρόνικου έφερε στο φως τον τάφο του Φιλίππου Β' με τους μοναδικούς θησαυρούς κτερίσματα, σε χρυσό, ύψασμα, κ.λπ., με ξεχωριστές ζωγραφιές- ταχογραφίες, αγαλματίδια και τις όχι λιγότερο σημαντικές (απο ιστορική- εθνολογική, γλωσσική- γλωσσολογική άποψη κ.λπ.) επιτύμβιες, στήλες, όπου αναφέρονται Ελληνικά ονόματα, ποια αξιοποίηση κάναμε, ως Κράτος;

Καμία, ή σχεδόν καμία. Εγκαταλείψαμε αναξιοποίητους και αξιολύπητους τους τάφους 15 ολόκληρα χρόνια, και αρκεστήκαμε στην μεταφορά των ευρημάτων στο Μουσείο της Θεσσαλονίκης, μακριά απο τον χώρο, όπου βρέθηκαν και όπου "έζησαν" πάνω ή κάτω απο την φιλόξενη και ιστορική γη του κάμπου της Ημαθίας, όπου κυλάει ο μεγαλύτερος ποταμός της χώρας, ο ιερός των Μακεδόνων Αλιάκμων, όπου κοντά, είχαν κατοκήσει οι Μούσες και λίγο πιο πέρα οι Θεοί του Ολύμπου...

Ας ελπίσουμε ότι δεν θα αρκεστεί το Κράτος, στην κατασκευή των στεγαστρων, μόνο, των χώματων και ότι θα επιδείξει και το ίδιο την συμπεριφορά που απαιτεί απο τους βρετανούς για την επιστροφή των Ελγινείων, επανατοποθετώντας τα μοναδικά ευρήματα της Βεργίνας στον ιστορικό και φυσικό χώρο τους όπου πρέπει να κατασκευασθεί το κατάλληλο (απο κάθε άποψη) μουσείο, για να λάμπουν και να ακτινοβολούν απο εδώ τούτα και να διαλάτουν η ιστορική αλήθεια.

Αν θέλουμε να μην βιάζουμε και παραβιάζουμε οι Γιουγκοσλάβοι και οι Βούλγαροι την ιστορία μας, ας σεβασθούμε πρώτα εμείς, οι Έλληνες την αδιαμφισβήτητη αλήθεια, ότι όπως τα ψάρια δεν μπορούν να ζουν φυσιολογικά και στις ομορφότερες υφάλς, γιατί βρίσκονται μακριά απο το φυσικό περιβάλλον τους, έτσι και τα αρχαιολογικά μνημεία και ευρήματα δεν είναι δυνατόν να ξενιτεύονται αλλά πρέπει να στέλλονται τα κατάλληλα μνημεία τους και να φωτίζονται την ιστορική αλήθεια, βρισκόμενα στον τόπο όπου πρωτοστήθηκαν, δεμένα μαζί του, με τους θρύλους, την παράδοση, με τις θύελλες και με τις κάψες της γόνιμης γης και της περιοχής, η οποία επιλέχθηκε για "να ζήσουν" ως αιώνια μνημεία της ανθρωπίνης καλλιτεχνικής δημιουργίας...

Να ελπίσουμε άραγε ότι ο ανασκαφές της περιοχής καθηγητής κ. Μανώλης Ανδρόνικος, θα υλοποιήσει την πρόσφατη και επιτέλους, καλοδεχούμενη υπόσχεση του, πως θα βοηθήσει και ο ίδιος ώστε το (μακάριο και αδιάφορο) Ελληνικό Κράτος να επιτελέσει το καθήκον του, ώστε να ανεγερθεί ένα καλλιμάρμαρο μουσείο στην Βεργίνα, το οποίο θα είναι αδιάμφετος και πολυσήμαντος φάρος που θα φωτίζει και διαλαλεί την Ελληνικότητα, της Μακεδονικής Επαρχίας;

Είθε...

Σας ευχαριστώ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

T
938
XIC